

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 684/05
19.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником суда Зораном Поповићем, записничарем, у кривичном предмету оптуженог **АА**, због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 2. у вези члана 195. став 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца оптуженог, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крушевцу К.60/04 од 26.01.2005. године, на седници већа одржаној, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, дана 19.10.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбе Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца оптуженог АА се **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване и пресуда Окружног суда у Крушевцу К.60/04 од 26.01.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Наведеном пресудом, оглашен је кривим и осуђен АА, због кривичног дела из члана 201. став 2. у вези члана 195. став 1. КЗ РС, на казну затвора у трајању, од три године. Оштећени су са имовинско-правним захтевом упућени на парницу. Истом пресудом, оптужени је обавезан, да плати на име трошкова кривичног поступка износ, од 42.117,82 динара и паушал у износу, од 2.000,00 динара.

Против ове пресуде, благовремено су изјавили жалбе:

-Окружни јавни тужилац у Крушевцу, првостепену пресуду побија, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом, да се побијана пресуда преиначи, тако, да се оптуженом изрекне строжа казна;

-бранилац оптуженог, адвокат АБ, првостепену пресуду побија, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом, да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да се преиначи, тако да се оптуженом изрекне блажа казна. У жалби је захтевао, за њега и оптуженог обавештење о седници већа.

Републички јавни тужилац Србије је у поднеску, под Ктж.823/05 од 26.05.2005. године, предложио, да се жалба Окружног јавног тужиоца уважи, а жалба браниоца оптуженог одбије, као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП, у одсутности Републичког јавног тужиоца, оптуженог и његовог браниоца, који су о седници већа уредно обавештени, па је након разматрања списка предмета, побијане пресуде, навода и предлога у жалбама и предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Испитујући првостепену пресуду, у смислу члана 380. став 1. ЗКП, Врховни суд није нашао, да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, нити повреда кривичног закона, на које пази по службеној дужности.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог, побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП. Иако су тачни наводи у жалби браниоца оптуженог, да на основу налаза и мишљења вештака саобраћајне струке и осталих изведених доказа, није утврђен пропуст оптуженог да се критичном приликом кретао брзином већом од дозвољене, како је то погрешно наведено у изреци побијане пресуде, Врховни суд налази, да се не ради о одлучној чињеници за доношење правилне и законите одлуке. Ово из разлога, јер су остали пропусти оптуженог (управљање путничким возилом под дејством алкохола, од 1,43 промила у крви и неприлагођеном брзином, возилом у којем је поред оптуженог било још пет лица), поуздано и правилно утврђени, тако да наведена околност да је оптужени возилом управљао брзином већом од дозвољене, нема утицаја на утврђивање облика виности оптуженог, а тиме ни правну квалификацију кривичног дела због којег је осуђен. Према томе, следи, да наведени пропуст првостепеног суда није био од утицаја на доношење правилне и законите одлуке, тако да је неоснован предлог у жалби, да се првостепена пресуда укине.

С тим у вези, неосновано се жалбом браниоца оптуженог, побија првостепена пресуда, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Врховни суд налази, да је првостепени суд након свестране оцене изведених доказа и одбране оптуженог правилно утврдио наведене пропусте оптуженог (осим пропуста да је возилом управљао брзином већом од дозвољене). Како та околност није од утицаја на доношење правилне и законите одлуке, примену кривичног закона и за одмеравање казне, Врховни суд налази, да је жалба и у овом делу неоснована. При томе је овај суд имао у виду, да је оптужени у насељеном месту управљао возилом, како то произилази из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, а који је првостепени суд у целости прихватио, брзином, од 60 до 70км/час.

На правилно утврђено чињенично стање правилно је примењен кривични закон.

Неосновано се жалбама Окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог, побија првостепена пресуда, због одлуке о казни. Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно и у довољној мери ценио све околности, које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције. При томе је првостепени суд, правилно оптуженом одмерио минимум казне законом прописане за наведено кривично дело, имајући у виду, ранију осуђиваност оптуженог и да се на страни оптуженог нису стекле особите олакшавајуће околности. Стога је, неоснован предлог у жалби браниоца да се оптуженом изрекне блажа казна. Такође је, неоснован и предлог у жалби Окружног јавног тужиоца да се оптуженом изрекне строжа казна, имајући у виду у првостепеној пресуди погрешно утврђени пропуст оптуженог да се возилом кретао већом брзином од дозвољене. Стога, Врховни суд налази, да ће се изреченом казном постићи сврха кажњавања прописана у члану 33. ОКЗ.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је, одлучио, као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Зоран Поповић, с.р. Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ан